

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

בפני כבוד השופט אבישי רובס

Three D. Investments Ltd

חברה זרה מגיברלטר

ע"י ב"כ עוה"ד אילן אורלי ושות'

התובעת

נגד

רשות המיסים – מכס חיפה

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

הנתבעת

פסק דין

1. בפני תובענה בהמרצת פתיחה, במסגרתה עתרה התובעת, חברה זרה, להורות על ביטול החלטה האוסרת יציאתה של היאכטה BABA JOY, שבבעלותה, מנמלי ישראל, בשל חוב מס. כפי שיפורט בהמשך, מאחר והיאכטה שוחררה זה מכבר כנגד הפקדת ערבות בנקאית בגובה המס הנדרש, הרי שהסעד המהותי המבוקש הוא ביטול החבות במיסי הייבוא שהושתו על התובעת עקב הכנסת הספינה לתחומי מדינת ישראל.

2. נוכח חשיבות ההליכים הקודמים לצורך מיקוד גדר המחלוקת בין הצדדים ועיקריה, ראוי לפרט תחילה את השתלשלות העניינים.

ביום 4.5.2017 הגישה התובעת בקשה לסעד זמני דחוף (טרם הגשת הליך עיקרי), בבית המשפט המחוזי בחיפה, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, שיורה לנתבעת שלא למנוע את יציאת היאכטה BABA JOY מחוץ לגבולות ישראל.

במסגרת הבקשה טענה התובעת, כי היאכטה הובאה על ידה לשני ביקורים קצרים בישראל. כאשר ביקשה להפליג לטורקיה בסוף חודש אפריל 2017 נתקלה בסירוב של הנתבעת, אשר הורתה למנהל המרינה למנוע את יציאת היאכטה לחו"ל, משום שעובר לרכישת היאכטה ע"י התובעת ביקרה היאכטה בישראל ובעליה הקודמים חייב בתשלום מיסים. התובעת הדגישה, כי אין לה דבר עם ביקורה הקודם של הספינה, טרם רכישתה. לתמיכה בטענותיה, צרפה התובעת תעודת התאגדות מרשם החברות בגיברלטר, תעודת רישום היאכטה בדגל גיברלטר המעידה על הבעלות ביאכטה, תכתובת בדוא"ל מהתאריכים 24.4.2017 - 3.5.2017 בין ב"כ התובעת למר דני עזרא, ראש מדור יס"מ בכיר אצל הנתבעת, בה הוצגו

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

המסמכים הנ"ל לצורך בירור איסור ההפלגה וכן, פניות של ב"כ התובעת בעניין ספינה זרה אחרת שחויבה במס. הבקשה נתמכה בתצהיר בג"צי של ב"כ התובעת.

3. במהלך הדיון שהתקיים בפני כבוד השופט סוקול, העלה ב"כ הנתבעת טענה בדבר העדר סמכות עניינית של בית המשפט המחוזי לדון בבקשה. בהמשך הבהיר, לגופו של עניין, כי לגישת הנתבעת היאכטה חייבת במס קניה ומע"מ, שכן מדובר בייבוא טובין לישראל. באותו שלב לא היתה בידי הנתבעת שומה לאכטה ולכן לא ניתן היה להוציא דרישת תשלום. ב"כ הנתבעת טען, כי הבירור טרם הושלם, בין היתר, מאחר והתובעת אינה משתפת פעולה.

ב"כ הנתבעת הוסיף, כי לגישת הנתבעת "ספינה תיירת אמתית אינה חייבת במיסים", אך ספינה שנועדה לשימוש בישראל ויש לה על פי מבחנים מסוימים זיקות לישראל אינה תיירת, אלא ספינה החייבת במיסים, והדגיש כי ההכרעה בין מעמד תיירת לבין ייבוא לישראל היא עניין שבעובדה הדורש בירור ראייתי (עמ' 4, שורות 9 - 25 לפרוטוקול).

ב"כ התובעת טען מנגד, כי התובעת היא חברה זרה, השייכת לאזרחית בריטית שמרכז חייה באיטליה, היינו - תיירת אמתית. לטענתו, התנהלות הנתבעת בעניינה לוקה בפגמים משמעותיים, בין היתר, מאחר ולא מסרה דרישת תשלום כלשהי (ובכלל זה גובה סכום המס הנדרש). עוד נטען, כי הנתבעת מנסה להשית על התובעת חוב מס של בעלים קודם ונוהגת נגדה באפליה פסולה, תוך שינוי מדיניות הנהוגה מימים ימימה.

4. בהחלטתו מאותו יום הבהיר כבוד השופט סוקול, כי מאחר וטרם נשלחה לתובעת או למייצגיה בישראל כל דרישה לתשלום מס, בעלי הספינה לא יכולים להסדיר את חבות המס ולברר מהי המסגרת הנכונה להשיג על הדרישה. בית המשפט הורה, אפוא, לנתבעת לפרט עד ליום 10.5.2017 את דרישת התשלום, מקור הדרישה וסכום המס הנדרש מאת התובעת.

5. על פי הודעת החיוב שהוציאה הנתבעת ביום 11.5.2017, נדרשה התובעת לשלם בגין יבוא הספינה BABA JOY לישראל, מס קניה בסך של 439,828 ₪, מע"מ בסך של 573,243 ₪, ריבית והצמדה בסך של 22,321 ₪ וקנס פיגורים בסך של 64,837 ₪ ובסה"כ 1,100,229 ₪.

בהתאם, הודיעה הנתבעת לבית המשפט על הוצאת הדרישה והבהירה, כי השיתה על התובעת חיוב במס קניה בשיעור של 15% לפי חוק מס קניה (טובין ושירותים) תשי"ב - 1952 וחיוב במס ערך מוסף בשיעור של 17%, לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975, בגין

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

ייבוא הספינה לישראל ביום 3.10.2016 (מועד כניסת הספינה לישראל לאחר רכישתה על ידי התובעת). הנתבעת פרטה את סכומי המס, כאמור בהודעת החיוב.

6. לאור הודעת הנתבעת עתרה התובעת ביום 19.05.2017 ליתן החלטה בבקשה לסעד זמני. התובעת טענה, כי אין מיסים על יאכטות זרות המגיעות לישראל וכי איסור ההפלגה נעשה בניגוד לחוק (ובעיקר פרט 7 לצו תעריף המכס ומס קניה, הקובע פטור לתייר המביא עמו גרור למגורים או סירה), בהעדר סמכות ומכאן שהוא חסר תוקף.

התובעת הדגישה, כי בעליה היא אזרחית בריטית, אשר מרכז חייה באיטליה מזה שנים רבות והציגה העתק דרכון בריטי ואישור ישיבה פיסקלי איטלקי על שם גבי דלילה דגמי. עוד טענה התובעת, כי הודעת הנתבעת מיום 11.5.2017 ניתנה בחוסר תום לב, שכן היא שינתה טעמיה ויצרה חבות מיסים עקב כניסת היאכטה לביקור ראשון בארץ בחודש אוקטובר 2016 (בשונה מהטענה המקורית בדבר חיוב בגין כניסה לארץ עת היתה היאכטה בבעלות אחרת). בנוסף, היא חייבה את התובעת בקנסות פיגורים וריבית, מבלי לפרט את דרישת התשלום ומקור הדרישה כמצוות בית המשפט בהחלטתו מיום 7.5.2017. התובעת הדגישה, כי בהודעת החיוב שנשלחה למשרד בא כוחה נרשם ברובריקת שם היבואן "תיירים רכב", משמע - הנתבעת אינה פועלת מכח כללים ברורים לגבי גביית מיסים מיאכטות.

בסיפא לבקשה (סעיף 67), ביקשה התובעת ארכה בת 10 ימים ממועד מתן ההחלטה בבקשה, לצורך הגשת המרצת פתיחה לסעד הצהרתי, בה יתבקש בית המשפט להצהיר כי הנתבעת מנועה מלעכב את יציאת היאכטה לחו"ל.

נוכח הודעה זו, הורה בית המשפט המחוזי על העברת הבקשה לסעד זמני להליך אזרחי של תובענה בהמרצת פתיחה.

7. ביום 22.5.2017 הגישה התובעת את המרצת הפתיחה, בצירוף תצהיר תומך בג"צי של גבי דלילה דגמי.

במהלך הדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 22.5.2017, נדונה הן שאלת הסמכות העניינית והן הבקשה לסעד זמני לגופה. הנתבעת גרסה, כי הסמכות מסורה לבית המשפט השלום, לאור סכום המס הנדרש. התובעת טענה, כי הסעד המבוקש (זמני ועיקרי כאחד) הוא סעד הצהרתי בדבר איסור ביטול ההפלגה של הספינה, היא אינה תוקפת את גובה

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

המס בשלב זה, מדובר בתובענה שלא ניתן להעריך את שוויה ולכן, הסמכות נתונה לבית המשפט המחוזי.

לגופו של עניין הבהיר ב"כ הנתבעת, כי: "...עמדתנו הינה שהיה כאן ייבוא טובין לישראל, ככול הנראה על ידי ישראלים המסתתרים תחת כסות חברה זרה" (עמ' 12, שורות 29 - 30 לפרוטוקול). הוא הוסיף, כי "...אני אומר שאם מדובר אכן בתייר אמיתי מדינת ישראל לא תבקש מיסי ייבוא אך אנחנו טוענים כי מדובר כאן בייבוא... השאלה אם היה כאן ייבוא טובין לישראל כעמדת רשויות המס או שיש כאן רק תיירות טהורה, כעמדת חבריי, זו שאלה עובדתית שתתברר בתיק העיקרי ולאחר שהם יגישו את מה שדרשנו" (עמ' 13, שורות 13 - 18 לפרוטוקול).

8. ביום 7.6.2017 הודיעו הצדדים, כי הגיעו לידי הסכמה, מבלי להודות איש בטענות רעהו, לפיה בכפוף להפקדת ערבות בנקאית על סך קרן חוב המס לפי הודעת החיוב מיום 11.5.2017, תאשר הנתבעת הפלגת היאכטה BABA JOY מחוץ לחופי ישראל. עוד סוכם, כי ככל שיקבע בפסק דין חלוט שהתובעת אינה חייבת במיסי היבוא, על פי הודעת החיוב, כי אז תושב לידיה הערבות הבנקאית. ככל שיקבע כי התובעת חייבת במיסי היבוא, תהא הנתבעת רשאית לחלט את הערבות הבנקאית. הצדדים הסכימו, כי המשך ההליך, בין אם בבית משפט השלום ובין אם בבית המשפט המחוזי, ייחשב כנקיטת הליך לפי סעיף 154 לפקודת המכס. במידה והתובענה תידחה מחמת חוסר סמכות עניינית, תעמוד לתובעת תקופה של 3 חודשים להגשת תובענה בענין הודעת החיוב, כאמור בסעיף 154 לפקודת המכס.

אין חולק, כי הערבות הבנקאית הופקדה וניתן לספינה אישור לצאת אל מחוץ לחופי מדינת ישראל.

9. בהחלטתו מיום 16.7.2017 קבע בית המשפט המחוזי כי הסמכות העניינית לדון בתובענה נתונה לבית המשפט המחוזי.

הנתבעת הגישה בקשת רשות ערעור על ההחלטה הנ"ל, אשר נדונה במסגרת רע"א 6681/17 בבית המשפט העליון. בהחלטתו מיום 2.10.2017 קבע כבוד השופט הנדל, כי הסעד המהותי בהמרצת הפתיחה הוא ביטול חבות המס, ולאור סכומו, הסמכות נתונה לבית משפט השלום. החלטת בית המשפט המחוזי בעניין הסמכות העניינית בוטלה, אפוא, והתיק הועבר לדיון בבית משפט השלום.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

10. טרם דיון בטענות הצדדים, אציין כי במקביל להליך שהתנהל בפני פנתה התובעת יחד עם גופים אחרים בעתירה לבית המשפט העליון, במסגרתה עתרה כנגד עצם החיוב במס "יאכטות" (בג"צ 18/1866). הדיון בעתירה הנ"ל אוחד עם הדיון בעתירה דומה שהוגשה בבג"צ 4594/17. בסופו של דבר, נמחקה העתירה לאור המלצת בית המשפט, נוכח ההליך הפרטני בתיק זה והאפשרות לסעד חילופי.

11. במסגרת המרצת הפתיחה טענה התובעת, כי היאכטה BABA JOY נרכשה מחברה זרה אחרת בשם ARCO, הרשומה באיי מרשל, בחודש אפריל 2016.

נטען כי התובעת (או ליתר דיוק גבי דגמי - הבעלים של התובעת), הביאה את היאכטה לביקור קצר בישראל במהלך חגי ראש השנה - סוכות (אוקטובר - דצמבר 2016) וכן לביקור נוסף לרגל חג הפסח (פברואר - אפריל 2017), משום שחפצה לבלות את החגים במחיצת בני משפחתה המתגוררים בארץ. ביום 18.04.2017 (לאחר חג הפסח) ביקשה גבי דגמי לעזוב את הארץ בהפלגה עם היאכטה, אולם נתקלה בסירוב של הנתבעת שהורתה למנהל המרינה למנוע את יציאת היאכטה לחו"ל ולכן נאלצה גבי דגמי לעזוב את הארץ בטיסה.

התובעת הדגישה, כי קבלה הסברים שונים לאיסור יציאת היאכטה מתחומי הנמל. תחילה נטען בפני ב"כ התובעת, שהצו הוצא מאחר שטרם רכישתה, עת היתה היאכטה בבעלות חברה אחרת, היא בקרה בארץ ולגישת הנתבעת, הבעלים הקודם היה חייב במיסים. בהמשך, בדיון שנערך ביום 7.7.2017 טען ב"כ הנתבעת כי כל מקרה נבדק לגופו וכי "ספינה תיירת אמיתית לא חייבת במיסים", להבדיל מספינה של ישראל המנסה לעקוף את חובת תשלום המס. התובעת טענה, כי למרות שהומצאו לנתבעת הוכחות בדבר בעלותה ביאכטה (רישומי התובעת, חברת הנאמנות ודרכונה של המוטבת), בחרה הנתבעת להמשיך לאסור את הפלגתה. לבסוף, טענה הנתבעת כי החבות במס נוצרה עקב ביקור היאכטה באוקטובר 2016, שעה שהייתה בבעלות התובעת, בטענה שאינה "תיירת אמיתית".

התובעת טענה, כי לנתבעת אין קריטריונים ברורים לצורך חיוב במיסים וכי עמדתה לפיה על כל יאכטה זרה לערוך "פרה - רולינג", טרם כניסתה לארץ לא הגיונית. היא הדגישה, כי בעת שהיאכטה נכנסה לארץ בחודש אוקטובר 2016, לא טרח אף אחד מנציגי הנתבעת להודיע לה שעליה להגיש רשימון ייבוא ולשלם מיסים. גם בצאתה של היאכטה מהארץ בחודש ינואר 2017 לא טרחה הנתבעת להודיע לה כי עליה לשלם מיסים וכך גם בעת כניסתה בחודש פברואר 2017. רק כשבקשה היאכטה לצאת מהארץ בחודש אפריל 2017, או אז נזכרה הנתבעת לאסור יציאתה ורק כעבור כשבועיים, הוציאה דרישה לתשלום מיסים.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

12. התובעת טענה, כי החיוב במס הוצא בניגוד מפורש להוראת סעיף 7 לצו תעריף המכס ומס קניה, המאפשר לתייר להביא עמו גרור למגורים או סירה, בתנאי שיוציאם מישראל בתום ביקורו. לשיטתה, ההיגיון בפטור ברור - הוא מיועד לחלופת מגורים שמביא עמו תייר, ואשר מוצאת מהארץ עם סיום הביקור. בהתאמה, איסור ההפלגה שהוצא ליאכטה שבבעלות חברה זרה, הנחשבת לתיירת, עומד בניגוד להוראות החוק, חסר סמכות ובטל מעיקרו.

13. התובעת טענה, כי סעיף 2 לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975, בשילוב עם סעיף 5 לפקודת היבוא והיצוא (נוסח חדש), התשל"ט - 1979, קובע כי כלי שייט אינו טובין הניתן לייבוא אלא אם יוכרז ככזה בצו פיקוח. מאחר ולא קיים צו פיקוח כאמור, הרי שהיאכטה לא מהווה טובין.

התובעת הוסיפה, כי סעיף 1 לפקודת הפרשנות (נוסח חדש) מגדיר ייבוא כ"הבאה או גרם הבאה לישראל, בים, ביבשה או באוויר". לשיטתה, כלי שייט הנכנס בהפלגה אינו "מובא", אלא "נכנס" לישראל ומכאן שאינו עומד בהגדרת ייבוא.

14. עוד טענה התובעת, כי לפי סעיף 26 לחוק מע"מ אירוע המס (ייבוא הטובין) חל עם פדיית הטובין מפיקוח רשות המס ואילו המס משולם, בהתאם להוראת סעיף 89, בעת התרת רשימון היבוא לצריכה בארץ. סעיף 62 לפקודת המכס קובע, את סוגי הרשימונים והמטרות - צריכה בארץ, החסנה, שטעון ומעבר. לגישת התובעת, רק מקום בו הטובין מיובאים ארצה ומשוחררים מפיקוח המכס לצורך צריכה בארץ חל חיוב במס ערך מוסף. התובעת טענה, כי היאכטה נכנסה לארץ מבלי שנדרשה להגיש רשימון ייבוא. בהעדר רשימון ייבוא או תקנה ונוהל המסדירים זאת, לא ניתן לפדות דבר מאת רשויות המס, אין ייבוא ולא יכול להיות חיוב במס.

15. התובעת טענה, כי דרישת הנתבעת לתשלום מס קניה על בסיס צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 28), התשע"ג - 2018 (העלאת מס הקניה על מוצרי יוקרה) היא בלתי חוקית, שכן הצו פקע ואישור תוקפו בדיעבד על ידי הכנסת ה - 19 לא נעשה במועד הקבוע בסעיף 2 לחוק מסי מכס (שינוי תעריף) התש"ט - 1949.

לחילופין, טענה התובעת כי דין הצו להתבטל, מאחר ושר האוצר הפר את חובת ההיוועצות הקבועה בחוק ולחילופי חילופין, מאחר והצו אינו מידתי ותוקפו לא הוגבל בדומה להוראות שעה אחרות.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

16. התובעת הרחיבה בטיעוניה בשאלת מדיניות החיוב במס על ספינות זרות המבקרות בישראל וטענה, כי שינוי המדיניות נעשה במחטף, ללא נימוק או בסיס משפטי, בניגוד לחובת הנתבעת כגוף ציבורי בהתאם לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות) התשי"ט - 1958.

התובעת סברה, כי חיוב במס בגין יאכטות זרות עומד בניגוד לתקנת הציבור, מנהג העמים, ואמנת האו"ם בדבר היס הפתוח משנת 1958 ופוגע פגיעה קשה בתיירות בישראל.

התובעת הוסיפה, כי גם אם חל שינוי מדיניות, ואפילו אם המדיניות כיום עדיפה או מתאימה יותר לנסיבות, לא יעלה על הדעת שהשינוי ייעשה במסתרים, יישמר כסוד מהציבור שצפוי להיות מושפע מכך באופן ישיר, ויבוצע ללא הנמקה, הסבר או קביעת הוראות מעבר אשר יגנו על הסתמכות לגיטימית של פרטים על מדיניות קודמת. נטען, כי התנהלות כאמור מפירה את חובת ההגינות המוטלת על הנתבעת כרשות ציבורית.

17. התובעת טענה, כי איסור ההפלגה בעניינה הוא תוצאה של אכיפה סלקטיבית והפליה בוטה. עוד נטען, כי איסור ההפלגה פוגע בזכויות יסוד, באופן חד צדדי, ללא מתן אפשרות לציבור להיערך לשינוי. פגיעה כאמור אינה עולה בקנה אחד עם סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו התשנ"ב - 1992, ואינה עומדת בהוראות פסקת ההגבלה בסעיף 8 לחוק היסוד.

בנוסף, טענה התובעת כי ננקטו נגדה הליכי גביה פאסיבית בניגוד להנחיות היועמ"ש מס' 7.1002 מחדש 02/20012 (עמ' 13).

18. במסגרת כתב התשובה להמרצת הפתיחה כפרה הנתבעת בטענותיה של התובעת וטענה, כי היאכטה נשוא התביעה יובאה לישראל ולא נכנסה כ"תיירת" ולכן, התובעת חבה במיסי יבוא, כאמור בהודעת החיוב מיום 11.5.2017.

הנתבעת טענה, כי התובעת הסתירה מסמכים ומידע, בין היתר את זהות הבעלים בתובעת, זהות קרובי המשפחה של המוטבת, אסמכתאות בעלות ועלויות המכירה של היאכטה. עוד טענה הנתבעת, כי התובעת לא הציגה כל ראיה המלמדת על קשר בין התובעת לבין ה"בעלים מיומרת" (הכוונה לגב' דגמי), אשר נכנסה ויצאה את הארץ דרך נמל התעופה בן גוריון במועדים שאינם קשורים להגעת היאכטה.

19. הנתבעת טענה, כי היאכטה נכנסה לישראל (למרינה בהרצליה) ביום 3.10.2016 ושהתה בו עד ליום 12.1.2017. בהמשך, נכנסה לישראל ביום 6.2.2017 ושהתה בארץ עד להגעת

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

הצדדים להסדר דיוני והפקדת ערבות. הנתבעת הוסיפה, כי היאכטה שהתה במרינה מתחילת חודש אפריל 2016 ועד ליום 27.4.2016, עת יצאה מגבולות ישראל. נטען, כי מועדים אלו אינם חופפים את מועדי שהייתה של גב' דגמי בארץ.

20. הנתבעת טענה, כי היאכטה רשומה במרשם כלי השייט הישראלי ומספרה במרשם הוא 80818. בנוסף, יש לה רישיון שייט ישראלי בתוקף עד ליום 24.12.2017. הנתבעת הדגישה, כי כבר ביום 5.12.2016, כחודשיים לאחר כניסתה לישראל, הגישה התובעת בקשה להיתר שייט ישראלי.

הנתבעת טענה, כי שולמו עבור היאכטה דמי עגינה בסכום כולל של 50,098 ₪ לתקופה של 20 חודשים, החל מיום 1.5.2016 ועד ליום 31.12.2017. דמי העגינה שולמו בכרטיס אשראי ישראלי, השייך לאבי המוטבת, מר עזרא דגמי ז"ל, אזרח ותושב ישראלי (טרם פטירתו). עוד הדגישה הנתבעת, כי החשבונות נרשמו ע"ש התובעת, אך נשלחו לכתובתו של מר דגמי ז"ל במתחם סי אנד סאן בתל אביב. בנוסף, היאכטה מבוטחת בחברה הביטוח הפניקס הישראלית.

21. הנתבעת טענה כי גם היאכטה BABA, שהייתה בבעלות התובעת, נרשמה במרשם כלי השייט הישראלי במספר 80742, ואף הייתה רשומה במרינה בהרצליה על שמו של מר עזרא דגמי ז"ל.

22. נטען, כי ביום 18.12.2016 שיגרה חפ"ת (החברה לפיתוח תיירות הרצליה) הודעה לכל העוגנים במרינה, ובכלל זה היאכטה של התובעת, לפיה מכוח סעיף 40 לפקודת הנמלים (נוסח חדש) תשל"א - 1971 לא תתאפשר יציאת כלי שיט מגבולות ישראל ללא קבלת אישור שלטונות המס. בהודעה צוין, כי על כלי השיט לפנות לרשויות המס, לא יאוחר מ- 72 שעות טרם מועד ההפלגה, לקבלת אישורן.

ביום 18.4.2017 הגישה התובעת, באמצעות המשיט מר רן גולדשטיין, הודעה בדבר יציאת היאכטה לחו"ל, בה צויין כי לא שולמו מיסים וכי לעמדת בעליה אין חבות כזאת. ביום 20.4.2017 הודיעה רשות המיסים על גבי הטופס כי יש למנוע את יציאת כלי השיט הואיל ולא שולמו המיסים הנדרשים. לאחר מתן ההודעה כאמור, הוחלפו מספר הודעות בדוא"ל בין נציג הנתבעת, מר דני עזרא, לבין ב"כ התובעת, תכתובות שהוצגו על ידי התובעת באופן חלקי בלבד לגישת הנתבעת.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

- נטען, כי דרישתה של הנתבעת מב"כ התובעת להמציא מסמכים שונים, נענתה באופן חלקי בלבד וביום 10.5.2017 החליטה הנתבעת מכוח סמכותה, להשית את המיסים האמורים בהודעתה לבית המשפט.
23. הנתבעת טענה, כי המקור לחיוב במס קניה בגין יבוא טובין לישראל נקבע בסעיפים 1, 2 ו- 3 לחוק מס קניה, וצו תעריף המכס - חלק 17, פרק 89, פרט 03 (יאכטות וכלי שיט אחרים להנאה או לספורט, סירות משוטטים ובוציות (CANOES)). לשיטתה, על פי סעיף 9(1) לפקודת המכס, החבות במס מוטלת על היבואן שהוא גם בעל הטובין, המחזיק בהם או הזכאי לטובת הנאה מהם, קרי - התובעת בענייננו.
24. הנתבעת טענה, כי המקור לחיוב במע"מ הוא סעיף 2 לחוק מע"מ, הקובע את החיוב במס ושיעורו. עוד טענה הנתבעת, כי יבוא טובין לישראל פירושו, ברמת העיקרון, כל כניסת טובין לישראל, בהתאם להוראת סעיף 1 לפקודת הפרשנות (נוסח חדש), וכי הדרך החוקית להימנע מתשלום היא עמידה בתנאי פטור הפוטר ממיסי יבוא, כולם או חלקם.
25. הנתבעת הרחיבה בטיעוניה לעניין מועד החיוב במס (פדיית הטובין מפיקוח המכס), האפשרויות העומדות בפני מי שחולק על עצם חיובו (להבדיל מטעות בסיווג לדוגמה), שהן בעיקרן תשלום המס תחת מחאה והגשת תובענה להשבתו, לפי סעיף 154 לפקודת המכס, והחובה להגיש רשימון יבוא כדי לשחרר את הטובין מפיקוח המכס.
- הנתבעת טענה, כי החובה להגיש "רשימון יבוא ו/או כל מסמך אחר ו/או הצהרה על יבוא טובין", מוטלת על היבואן. יבואן העושה דין לעצמו (בין מחמת פרשנות שגויה ובין מחמת רצון להבריח טובין) מסתכן באפשרות נקיטת הליכים אזרחיים ופליליים נגדו על ידי הרשות. עוד הדגישה הנתבעת, כי לא יעלה על הדעת שיבואן אשר בחר שלא להגיש רשימון יהיה פטור ממיסי יבוא רק בשל כך. לגישת הנתבעת אי הגשת רשימון (לרבות אפשרות לשהייה במעבר לפי סעיף 62(4) לפקודת המכס) אינה שוללת את פיקוח המכס. היאכטה נמצאת עדיין בפיקוח המכס ולא ניתן לשחררה להפלגה מחוץ לגבולות ישראל.
26. הנתבעת טענה, כי קיימות ראיות רבות לכך שהיאכטה יובאה לישראל - חוסר ההתאמה בין ביקורי גבי דלילה דגמי (דרך נמל התעופה בן גוריון) להגעת היאכטה או עזיבתה, תקופת שהייה ארוכה של היאכטה בישראל (כחצי שנה), תשלום דמי העגינה על ידי אזרח ישראלי - מר עזרא דגמי ז"ל, שלכתובתו בתל אביב שוגרו החשבונות, תשלום דמי עגינה לתקופה של 20 חודשים ומראש לכל שנת 2017, הסתרת זהות קרובי משפחת גבי דגמי בישראל וזהות שם המשפחה בין המוטבת דלילה דגמי לאזרח הישראלי עזרא דגמי ז"ל, הגשת

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

בקשה להיתר שיט ישראלי, רישום היאכטה הקודמת (BABA) במרינה על שם מר עזרא דגמי ז"ל, הנפקת ביטוח מחברה ישראלית ליאכטה וכן, אי הבאת ראיות מלכתחילה והסתרת עובדות מהותיות על ידי התובעת.

27. עוד טענה הנתבעת, כי פרט 7 לצו תעריף המכס לא חל א על התובעת ממספר סיבות. לשיטתה, פרט זה חל על תיירים בשר ודם בלבד ולא על חברות, והתובעת לא הגישה הצהרה מתאימה מכוחו.

28. הנתבעת הדגישה, כי טענות התובעת באספקט המשפטי הכללי שגויות. יאכטה היא טובין טעון תשלום מס בהתאם לפרט מכס 89.03 לצו תעריף המכס. הפלגת היאכטה לישראל היא ייבוא כהגדרתו בהוראות החוק, ומכאן שיש מקום לחיוב במס.

עוד הדגישה הנתבעת, כי הטענות בדבר שינוי מדיניות, הסתרת השינוי במדיניות, אפליה ואכיפה סלקטיבית נטענו בחוסר תום לב ועדיף היה אילו לא הועלו כלל, שכן משמעותן היא מתן פטור ממס לאזרח ישראלי המבקש למלט את נכסיו מחוץ לישראל ולהימנע מתשלום מס כחוק.

29. לאחר הגשת כתב התשובה הותר לתובעת להגיש ראיות נוספות (תצהיר נוסף של גב' דגמי, בצירוף נספחים), בהתאם להחלטתי מיום 1.5.2018. עוד קבעתי, כי גם הנתבעת רשאית להגיש תצהיר משלים, שיתייחס לראיות הנוספות שתגיש התובעת. בהתאם, הוגש בשם הנתבעת תצהיר משלים של מר דני עזרא.

במהלך דיון ההוכחות נחקרו המצהירים באריכות. הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב ומכאן פסק הדין.

דיון והכרעה

30. בפתח הדברים, ראוי להסיר מעל הפרק את הסוגיה המשפטית "העקרונית" שמרחפת מעל תובענה זו, קרי - שינוי מדיניות המיסוי לעניין "מס יאכטות". סוגיה זו נדונה והוכרעה על ידי בית המשפט בת"צ (מחוזי-י-ס) 43164-04-17 אנטטי טפיו נגד רשות המיסים ואח' (29.1.2019) וזו ההלכה המנחה בעניין כיום. ממילא, תקיפה ישירה של הוראות חוק אינה ענין לערכאה זו.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

31. לתובעת שלל טענות משפטיות עקרוניות נגד החיוב במס קניה ומע"מ, אך כולן מתנקזות לנקודת אחת - הודעת החיוב במיסים יצאה בגין פעולת ייבוא של היאכטה, למרות שלשיטתה, היאכטה כלל לא יובאה לישראל. כאמור, מעבר לשאלת הבעלות בספינה, טענה התובעת כי כלי השייט לא מהווה טובין, שעה שלא קיים צו פיקוח ספציפי שהוצא מכוחו של סעיף 5 לפקודת היבוא. לשיטתה, כלי השייט הנכנס בהפלגה אינו "מובא" כהגדרת יבוא בסעיף 1 לפקודת הפרשנות, נמל המרינה אינו מפוקח על ידי המכס ואף לא נדרשה הצגת רשימון ייבוא בכניסה לנמל.

טענות אלה נבחנו ונדחו על ידי בית המשפט המחוזי בת"צ (מחוזי - י-ם) 17-04-43164, אשר קבע כדלקמן:

"... אין ספק שכניסת היאכטה למרינה בהרצליה מהווה יבוא (ראו את הוראת סעיף 5 לפקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], תשל"ט-1979 (להלן: "פקודת היבוא"), הקובעת כי בצו פיקוח ניתן לאסור ולהסדיר הכנסת כלי שיט וכלי טיס לישראל והוצאתם ממנה כאילו הן יבוא ויצוא של טובין, ואפילו היו כלים אלה מסיעים טובין או נוסעים"...). העובדה שהיאכטה של המבקש עגנה במרינה בארץ החל משנת 2010 אינה מעלה ואינה מורידה. עד לחודש אוגוסט 2013 לא הוטל מס קניה על יאכטות ועל כן, לא חלה חובת תשלום מס קניה על המבקש עד ליום 12.8.13. לאחר מועד זה, עת נכנס לתוקף הצו המתקן, חלה חובת תשלום מס קניה על היאכטה מרגע שנכנסה למרינה בהרצליה לראשונה לאחר 12.8.13...

המבקש פירט בבקשה ביסוס נוסף לטענה כי המסים נגבו בהעדר עיגון חוקי והוא היעדרו של צו פיקוח. עוד נטען בתשובת המבקש, כי אין מדובר בכניסה לנמל של כלי שיט עליו הוטענו מטענים...

בהקשר זה נטען כי היאכטה אינה כלי שיט המביא טובין וכן כי היאכטה לא עוגנת בנמל שבפיקוח המכס, אלא במרינה, המיועדת ליאכטות וסירות. סעיף 5 לפקודת היבוא קובע כי "בצו פיקוח ניתן לאסור ולהסדיר הכנסת כלי שיט וכלי טיס לישראל והוצאתם ממנה כאילו הן יבוא ויצוא של טובין, ואפילו היו כלים אלה מסיעים טובין או נוסעים". צו פיקוח מוגדר בסעיף 2 לפקודה. בסעיף זה נקבע כי שר הכלכלה רשאי לקבוע בצו הוראות שייראו לו מועילות לאיסור או להסדרה של יבוא טובין בכלל או טובין שפורטו בצו... יצואם, הובלתם לאורך החוף או הטענתם בכלי שיט המשמש לספנות לצרכי כלי השיט...". לאור האמור, הפקודה מעניקה לשר סמכות לקבוע בצו הוראות לאיסור או להסדרה של יבוא טובין וייצואם. סעיף 5 לפקודה מרחיב את הסמכות לקבוע הוראות לאיסור או להסדרה גם ביחס

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

להכנסת והוצאת כלי שיט, כאילו מדובר ביבוא ויצוא של טובין. אין ללמוד משילוב הוראות אלה כי נדרש קיומו של צו פיקוח, על מנת להטיל מס פנימי (מס קניה, מע"מ) על כלי שיט, שכן הסמכות להסדיר יבוא ויצוא לחוד והסמכות להטיל מסים לחוד. העובדה שהשר מוסמך להסדיר הכנסת והוצאת כלי שיט אינה מלמדת כי יבוא אישי של יאכטה אינו מהווה יבוא, לצורך ההוראות המסמכות הטלת מס קניה או מע"מ על יבוא יאכטות המגיעות לישראל ועוגנות במרינה בשטח המדינה. כאשר מיובאת מכונית פרטית לצורך עצמי ביבוא אישי, המכונית מובלת בדרך כלל באוניית מטען ולעתים רחוקות אף במטוס מטען בדרך האוויר. לעומת זאת, יבוא של מטוס פרטי ושל יאכטה לא נעשה באמצעות אונית מטענים או מטוס מטענים, שכן כלי תחבורה אלה מגיעים לארץ בכוחות עצמם, בטיסה או בשיט". (הדגשות שלי - א.ר.).

(ראה גם ה"פ (שלום-אשדוד) 17-12-9961 עמוס סנטהואז נגד מדינת ישראל רשות המיסים (03.03.2019) ות"א (שלום-חיפה) 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נגד מדינת ישראל (02.10.2019)).

נוכח פסיקת בית המשפט המחוזי ונימוקיה, המקובלים עלי, אני דוחה את טענות התובעת במישור זה.

32. גם טענות התובעת לעניין בטלות צו תעריף המכס ומס קניה על טובין (תיקון מס' 28) התשע"ג - 2013, ועצם השינוי במדיניות המיסים נדונו על ידי בית המשפט המחוזי ונדחו. בעניין זה קבע בית המשפט המחוזי כדלקמן:

"בחודש אוגוסט 2013 חתם שר האוצר על צווים המתקנים את צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין, ובגדרם הוטלו מסי קניה על מספר מוצרי "מותרות", כגון מטוסים פרטיים, יאכטות, רכבי יוקרה, אופנועי ים, פרוות, מכשירי עיסוי (ג'קוזי), ריהוט עתיק וכו'". מסי הקניה הנ"ל כונו "מס עשירים" והם כוללים מס קניה בשיעור 15% על יאכטות (צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין) (תיקון מס' 28), התשע"ג-2013, שפורסם ברשומות ביום 12.8.2013 (להלן: "הצו המתקן") הוא הצו הנוגע לענייננו... אשר להעדר היועצות עם גורמים בענף השיט, המבקש לא הצביע מדוע יש בכך פגם הגורם לצו המתקן להיות בלתי חוקי. כידוע, צווי תעריף מכס ומס קניה נכנסים לתוקפם ביום פרסומם, אולם נדרש אישור של ועדת הכספים של הכנסת, בהתאם להוראות חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), התשי"ט-1949, אשר הוחלו על צווים המטילים מס

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

קניה, מכוח סעיף 3(ב) לחוק מס קניה. במידה וועדת הכספים מחליטה שלא לאשר את הצו, או מחליטה לבטלו, יפקע תוקפו (ראו: בג"צ 1827/91 התאחדות התעשיינים בישראל נ' שר האוצר, פ"ד מו(4) 368; ע"א 708/00 שר האוצר נ' ט.ל.ש. טבק יבוא שיווק והפצה בע"מ...). בפני ועדת הכספים של הכנסת מופיעים גורמים מן הענף המושפע מן הצווים ואלה המתנגדים להוראות הצו מביאים בפני הוועדה את השגותיהם ולעתים, הוועדה מסרבת לאשר את הצו בעקבות השגות אלה. במקרה הנדון, לא הוברר אם גורמים מענף השיט הגיעו לדיון בפני ועדת הכספים, אולם גם אם הם נעדרו מן הישיבה, אין בכך כל פגם בחקיקת הצו המתקן... (ההדגשות שלי - א.ר.).

טענתה של התובעת בנקודת זו מעט שונה. לגישה, ועדת הכספים אחרה במתן האישור לצו תעריף המכס הרלוונטי ולכן, הצו פקע ולא ניתן היה לאשרו במועד שבו אושר בפועל. אין בידי לקבל טענה זו. ראשית - תקיפה ישירה של חקיקה כלכלית, שקיבלה גושפנקא פרלמנטרית, נעשית במשורה וממילא, אינה עניין לבית משפט זה לענות בו. שנית - גם אם קיימת אי סדירות במועדים והצו אושר באיחור, כנטען, אני סבור כי די באישור ועדת הכספים, אף בדיעבד, כדי להכשיר את תוקף הצו וממילא, תקיפה של הצו או אישורו כיום, בשיהוי של 6 שנים, לא עומדת בתנאי הסף המנהליים הדרושים לצורך תקיפה ישירה.

סיכומה של נקודה זו, אני דוחה את טענות התובעת גם לעניין אי חוקיות צו הפיקוח.

33. הדברים שונים בתכלית כל הנוגע לשאלה הבעלות בספינה או ליתר דיוק - מיהו הבעלים האמתי שלה. כפי שהצהיר ב"כ הנתבעת במהלך הדיונים בתיק זה, הן בבית המשפט המחוזי והן בערכאה זו, אין לרשות המיסים מטרה לחייב במסים ספינה תיירת אמתית, להבדיל מספינה של ישראלי המנסה להתחמק ממס. השאלה מיהו הבעלים של היאכטה (אזרחית זרה או אזרח ישראלי) היא עניין עובדתי שהתברר היטב במהלך המשפט.

34. גבי דלילה דגמי היא אזרחית הממלכה הבריטית המאוחדת, נושאת דרכון בריטי מס' 801839735, ותושבת קבע המשלמת מיסים ברפובליקה האיטלקית (נספח 6 לתצהיר התומך בהמרצת הפתיחה). הנתבעת אינה חולקת על מעמדה של גבי דגמי כאזרחית מדינה זרה.

ברקע הדברים, גבי דגמי הבהירה בתצהירה המשלים, כי אביה - עזרא דגמי ז"ל, היה איש אמיד מאד, אשר עשה חיל בעסקיו וצבר הון גדול. היא ציינה, כי אביה שילם סכומי מס גבוהים מאד ואף צרפה על כך אסמכתא. לטענתה, הוא לא נהג לעשות "תרגילים" על מנת

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

שלא לשלם מס, ולבטח שלא היה עושה כן בעניין סכום כמו זה נשוא התביעה. גב' דגמי הבהירה, כי אביה סייע לה ולאחיותיה, נתן להן כספים באופן כמעט בלתי מוגבל, על מנת להבטיח להן רמת חיים גבוהה וביטחון כלכלי בלתי מסויג. בין היתר, הוא שסייע לה לרכוש את היאכטה BABA JOY ושילם את התמורה בסך של 650,000 יורו, כחלק מהתמיכה שלו בה.

הדברים עלו גם מחקירתה הנגדית:

"זה, אני מבינה שזה מאות אלפי יורו ועוד יותר מאות אלפי דולר אבל זה לא היה עניין שלי, זה כמו, זה המון כסף אבל זה לא העל בסיס זה שאני טיפלתי בה, זאת הייתה, זה הכול מתנות כמו הדירה שלי, הדירה שלי אמרו לי, למחרת שהלכתי לראות את הדירה הראשונה שלי פה בישראל, הלכתי לראות את זה, זה עוד היה במצב בנייה לא החלטתי לקנות אותה אבל בגלל שאני הייתי בלי דירה האחרונה בין האחיות למחרת התקשר אבא שלי בבוקר אמר "מזל טוב" אמרתי לו "על מה, מה עשיתי עכשיו?" הוא אומר "קיבלת, קנית בית ראשון, קיבלת בית ראשון" ולמחרת אני לא ידעתי על כמה הוא שילם על זה והלכתי לדוד סופר וחתמתי וככה קיבלתי את הדירה הראשונה שלי ולפני כמה שנים מכרתי אותה בפנקס והעברנו את הכסף ואבא הוסיף לכסף הזה וקניתי את הדירה שלי ברומא, זה, אז זה כן אני יודעת כמה היה צריך להוסיף אני יודעת שעשו את הוולוטציה, אילן אורלי והצוות שמטפל בסירה והסוכנים שמטפלים בכל (לא ברור) נתנו לי ייעוץ אבל בדיוק מה הוולוטציה שהייתה של אבא אני יודעת ששילמתי קרוב ל-700,000 תוספת, בכמה עלתה בדיוק..".

(עמ' 4, שורות 21 - 34 לפרוטוקול).

ובהמשך:

"... במה שאני מבינה אני מבינה ואני עומדת בזה במה שאני מקבלת ייעוץ מאחרים חוץ מזה שבקטע של המתנות כמו שקיבלנו כל החיים, אני יודעת שזה לא כל אחד מקבל ואני, זה דבר אישי ושאני יכולה לקבל אותו בהתרגשות רבה היום כמו שבעבר אבל אני לא, זה לא היה שקיבלתי שעון זה לא היה כמה עולה השעון, זה איזה שעון את רוצה ליום הולדת זה צורת, גם אוטו, שנהגתי אוטו שנה, פעם אחת בחיים שלי, שנה אחת למדתי בשוויץ הלכתי קיבלתי את האוטו חתמתי רק את השם שלי, אבא טיפל בתשלום אני לא יודעת כמה הוא עלה אחרי 11.5 חודשים

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

שהיה לי את האוטו באתי להחליף, החזרתי את האוטו לא יודעת כמה הוא קיבל על זה חזרה אבל קיבלתי את האוטו והחזרתי את האוטו, ככה זה עבד אצלי".
(עמ' 5, שורות 11 - 21 לפרוטוקול).

מעדותה של גב' דגמי, עולה כי היא חיה מאז ומעולם ברמת חיים גבוהה מאד, הודות לאמידותה של אביה, אשר קיים אותה ואת בני משפחתה ואפשר להם רמת חיים מעין זו. אלא, כפי שיפורט להלן, אין ללמוד מכך כי מר עזרא דגמי ז"ל היה הבעלים של היאכטה, בניגוד לרישומים.

35. התובעת היא חברה זרה, שמספרה 91467, אשר התאגדה ביום 7.6.2004 ורשומה במרשם החברות בגיברלטר, טריטוריה השייכת לממלכה הבריטית המאוחדת (ראה נספח 1 לתצהיר התומך בהמרצת הפתיחה).

התובעת הציגה אישור אפוסטיל - נוטריון, מאת עורכת דין בשם פרנצסקה באוטיסטה - נוטריונית רשומה בגיברלטר, למסמך המאשר בעלויות בתובעת (CERTIFICATE OF INCUMBENCY). בהתאם למסמך זה, מניות התובעת מוחזקות על ידי חברת נאמנות מגיברלטר, בשם T&T NOMINEES LIMITED (להלן "חברת T&T"). חברת T&T מחזיקה בנאמנות ב - 100 מניות רגילות, עבור הגב' דלילה דגמי, המתגוררת באיטליה (נספח א לתצהיר המשלים). כאמור, אין חולק כי גב' דגמי היא אזרחית הממלכה הבריטית המאוחדת, נושאת דרכון בריטי מס' 801839735, ותושבת קבע המשלמת מיסים ברפובליקה האיטלקית. חברת T&T מחזיקה בנאמנות במניות התובעת, עבור גב' דלילה דגמי ולא עבור אף אחד אחר. מכל מקום, לא הוכח אחרת.

36. היאכטה נשוא המרצת הפתיחה, ששמה BABA JOY, שנת ייצור 2014, נבנתה בממלכה הבריטית, רשומה במרשם היאכטות הבריטי (מס' 747229), בנמל הבית גיברלטר (היינו - זכאית להניף דגל גיברלטר) ונמצאת בבעלות התובעת החל מיום 29.6.2016 (ראה תעודת הרישום - נספח 2 לתצהיר התומך בתובענה). תעודת הרישום ליאכטה נחתמה וניתנה ביום 29.6.2016.

התובעת הציגה גם שטר מכר, המאשר כי היאכטה נרכשה מחברה בשם ARKO YACHTING LTD, הרשומה באיי מרשל (ראה נספח 3 לתצהיר התומך בתובענה). שטר המכר מציין כי שמה הקודם של היאכטה היה "ARKO 2", מס' רישוי DL6326AJ (דלוואר, ארה"ב).

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

תחת הכותרת "שטר מכר" רשומה הבהרה, לפיה רכישת יאכטה אינה מושלמת עד שהודפסה ונחתמה תעודת רישום עם רישום מחדש של היאכטה (נספח 2 לעיל). היינו - מרשם היאכטות הבריטי הוא קונסטיטוטיובי במהותו ורק השלמת הרישום במרשם והוצאת שטר מכר חדש מהווה עדות לכך שהועברה בעלות ביאכטה.

התובעת הציגה גם תעודת רישום ליאכטה הקודמת שהייתה בבעלותה והוחלפה בעסקת החליפין שבמסגרתה נרכשה ה - BABA JOY (נספח ב' לתצהיר המשלים של גבי דגמי) וכן, ראיות בנוגע לעברת כספים לרכישתה לידי בא כוחה (נספח ג' לתצהיר המשלים של גבי דגמי).

תעודת הרישום מעידה כי ביום 7.5.2013 נרשמה בבעלות התובעת (החברה) יאכטה בשם BABA, שנת ייצור 2013, מספר רישוי 744292, בנמל הבית גיברלטר. הקבלה מאת ב"כ התובעת מעידה כי נתקבל אצלו סך של 385,000 יורו (כערכם בשקלים נכון למועד ההעברה) ביום 27.03.2013 בהעברה בנקאית ישירה מאת גבי דלילה דגמי.

37. המסמכים המפורטים לעיל (למעט הקבלה, שממילא הנתבעת לא כפרה בה ואין מחלוקת בדבר האותנטיות שלה), לרבות אישור הנוטריון הזר של עו"ד באוטיסטה בדבר הרכב בעלי המניות בתובעת, הם תעודות ציבוריות, כהגדרתן בסעיף 29(2) לפקודת הראיות, התשל"א - 1971 (ראה בעניין זה י. קדמי, **על הראיות**, חלק שני, מהדורה מעודכנת, תש"ע - 2009, בעמ' 636 - 637 ועמ' 639 וכן, ת"א (מחוזי-י-ם) 5015/03 נאג"י מוסא מחמד פראג' נגד מוחמד אחמד חוסין פראג' (17.01.2007)). מדובר במרשמים ציבוריים זרים (או שווה ערך, ככל שהדבר נוגע לאישור נוטריון זר) מכוחן של חובות מרשם (דרכון, אישור ישיבה, מרשם חברה ובעלי מניותיה, מרשם יאכטות), פומביים, שמורים לעתיד ובעניינים ציבוריים, וככאלה הם ראיות לגופם ולאמיתות תוכנם, כמפורט בהם.

הנתבעת לא סתרה מסמכים אלו והיא התייחסה אליהם כמסמכים "מיומרים" (נעשה שימוש תדיר במושג זה בתשובה לתובענה, כמנטרה חוזרת), מבלי שניתן לכך הסבר. למעשה, אין בפי הנתבעת טענות כלשהן כנגד המסמכים הנ"ל, אלא שלטעמה, הם משמשים כסות לאזרח ישראלי - מר עזרא דגמי ז"ל - שהיה הבעלים האמתי של היאכטה BABA JOY.

38. כלל הוא, שעל בעל דין מוטל להוכיח את טענותיו כלפי הצד שכנגד. לפיכך, נושאת התובעת בנטל השכנוע לגבי כל היסודות העובדתיים בהמרצת הפתיחה ואילו הנתבעת

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

נושאת בנטל השכנוע לגבי כל היסודות העובדתיים בתשובתה (נ. קדמי, לעיל, חלק רביעי, בעמ' 1723). מידת ההוכחה הנדרשת כאן, היא של תובענה אזרחית, היינו "הטיית מאזן ההסתברויות" לזכותו של הנושא בנטל השכנוע. נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, נע בין הצדדים כמטוטלת והוא יכול לעבור מצד לצד במהלך המשפט.

התובעת טענה, כי גב' דגמי, אשר הגיעה כתיירת לביקור בישראל היא אזרחית זרה, והיא הבעלים שלה, מכח המניות המוחזקות עבורה בנאמנות על ידי חברת T&T. היאכטה, כך נטען, מצויה בבעלות התובעת, שהיא חברה זרה. די במסמכים שהציגה התובעת, בצירוף עדותה של גב' דגמי, כדי לעמוד בנטל להראות כי התובעת היא הבעלים הרשום של היאכטה. התובעת נמצאת בבעלות גב' דלילה דגמי, כבעלת מניות מוטבת יחידה. גב' דלילה דגמי היא אזרחית זרה (בריטית), שמרכז חייה באיטליה, ואינה אזרחית או תושבת הארץ. בנסיבות אלה, עובר נטל הראיה אל כתפי הנתבעת להראות שהיאכטה שייכת למעשה לאזרח הישראלי, מר עזרא דגמי ז"ל.

הנתבעת, שאישרה במפורש במהלך הדיונים כי אין לה עניין לחייב תיירת אמתית במיסים, כפרה בטענות התובעת וגב' דגמי בעניינים אלה. לטעמה, מאחורי הרישום "הזר" לכאורה נמצא אזרח ישראלי (מר עזרא דגמי ז"ל), היאכטה יובאה לישראל ומכאן שהתובעת חייבת בתשלום מיסי יבוא.

להעברת הנטל קיימת השלכה במישור נוסף. למעשה, הנתבעת מייחסת לתובעת ו/או מי מטעמה מעשה תרמית ורמיה, במטרה להתחמק מתשלום מס. הלכה היא, כי טענה של רמיה מחייבת פירוט מיוחד וראיות כבדות משקל במיוחד, מפאת הדופי שמוטל לבעל הדין שכנגד (ראה ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נגד פרץ רוזנברג, פ"ד מז(2) 605, ע"א 8308/00 כור מתכת בע"מ נגד מי גולן אנרגיות רוח בע"מ, פ"ד נז(5) 721, 728, ע"א 475/81 זיקרי יעקב נגד כלל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מ(1) 589 וע"א 5663/90 הספקה חברה מרכזית לחקלאים בע"מ (בפירוק) נגד משה גרוס, פ"ד מח(3) 866, 877). כפי שנראה להלן, הנתבעת לא עמדה בנטל המוטל עליה, ולו לכאורה.

39. הנתבעת העלתה מספר טענות, בצירוף מסמכים, שמוכיחים לטעמה, כי התובעת לא היתה הבעלים האמתי של היאכטה במועדים הרלבנטיים, אלא מר עזרא דגמי ז"ל.

40. הנתבעת הציגה הסכם (MEMORANDUM OF AGREEMENT) מיום 5.4.2016 (נספח א) לתצהיר מר עזרא שתמך בכתב התשובה), לרכישת היאכטה BABA JOY (בשמה הקודם ARKO 2), שנכרת בין התובעת לבעלים הקודמים של היאכטה, חברת ARKO 2.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

בפסקה השניה במבוא להסכם צויין, כי התובעת היא בעלים היחידה של יאכטת אחרת, שנת ייצור 2013, מס' רשום 744299, בשם BABA, הרשומה תחת דגל גיברלטר.

בסעיף 3 להסכם, העוסק בתמורה, נרשם כי בתמורה לרכישת ARKO 2 (שלימים תהפוך ל - BABA JOY) תשלם התובעת סך של 650,000 יורו וכן, תעביר לבעלותה של חברת ARKO את היאכטה BABA. משמע - מדובר בעסקת חליפין בתמורה (טרייד אוף).

סעיף 5 עניינו העברת החזקה ביאכטה. בס"ק 5(g) נקבע, כי כל חברה אחראית לשלם כל עלות (כולל דמי עגינה או עלויות נוספות) של היאכטה שבבעלותה עד לתאריך המסירה בפועל (5.4.2016) וכי מתאריך זה יקבל על עצמו הקונה (וגם המוכר לפי טיב העסקה) את העלויות של היאכטה שרכש.

בסעיף 11 נקבע במפורש, כי הליך המכירה אינו כולל את שמות היאכטות המוחלפות, על מנת לאפשר לכל חברה לתת ליאכטה החדשה שבבעלותה שם כרצונה.

ההסכם מלמד, אפוא, על פרטי הרכישה של BABA JOY והחלפת שמה בשטר הבעלות. בנוסף, ניתן ללמוד מהמסמך, כי במועד הרכישה הייתה בבעלות התובעת יאכטה אחרת, בשם BABA, מס' רישוי 744299 שנת ייצור 2013, אף היא רשומה תחת דגל גיברלטר, שנמסרה לחברת ARKO כחלק מהתמורה בעד היאכטה החדשה במסגרת העסקה. לא מצאתי ממש בטענות הנתבעת, שחזרו על עצמן גם בהמשך, כי התובעת הסתירה הסכם זה. מכל מקום, ההסכם הנ"ל רק מחזק את טענות התובעת בדבר בעלותה ביאכטה ולא מצאתי בו תמיכה לטענות הנתבעת או זיקה של אזרח ישראלי ליאכטה.

במכתבו בדוא"ל מיום 10.5.2017, הבהיר ב"כ התובעת למר דני עזרא, כי הספינה BABA נמכרה בטורקיה כנגד תמורה בסך של 105,000 יורו ולא הגיעה לישראל, וכי אין כל קשר בין חברת ארקו לתובעת. תשובת ב"כ התובעת מתיישבת היטב עם תוכן הסכם המכר ולא מצאתי בו רמז לכוונה של התובעת להסתיר את ההסכם או להתחמק מלהמציאו לנציגי הנתבעת.

41. גבי דגמי טענה, כי הביאה את היאכטה לישראל במהלך חגי ראש השנה וסוכות בחודשים אקטובר 2016 - דצמבר 2016 וכן, לביקור קצר לרגל חג הפסח, בחודשים פברואר - אפריל 2007, מאחר והיא יהודיה וחפצה לבלות את החגים במחיצת קרובי משפחתה בארץ. בתצהירה המשלים הבהירה, כי אכן תכננה להגיע לארץ לקראת החגים (ראש השנה

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

וסוכות) ולכן העבירה את היאכטה לארץ. היא טענה, כי בסופו של דבר לא עלה בידה להגיע לישראל באותה תקופה, אלא רק לקראת סוף שנת 2016, לתקופה קצרה ובהתאם, עם סיום ביקורה, הורתה להחזיר את היאכטה לטורקיה, על מנת לעשות בה שימוש שם. גב' דגמי לא נשאלה על כך דבר וגרסתה בעניין לא נסתרה במאומה.

על פי אישור חפ"ת הרצליה (נספח ב' לתצהיר התשובה), היאכטה BABA JOY נכנסה למרינה בהרצליה ביום 3.10.2016 ושהתה שם עד ליום 12.1.2017. היאכטה חזרה למעגן המרינה ביום 6.2.2017. על פי מכתבו של מנהל המרינה, "לא הופק מחברתנו היתר הפלגה לביקורת גבולות". ואכן, אין חולק, כי כאשר ניסתה היאכטה לקבל אישור הפלגה ביום 18.4.2017, היא סורבה.

הצדדים אינם חלוקים על המועדים בהן שהתה היאכטה במרינה. בנוסף, אין חולק, כי גב' דגמי עצמה, לא הגיעה לארץ יחד עם היאכטה, אלא נכנסה לישראל דרך נמל התעופה הבינלאומי בן - גוריון במועדים אחרים. גב' דגמי שהתה בארץ החל מיום 11.8.2016 עד ליום 28.8.2016, החל מיום 27.12.2016 עד ליום 5.1.2017, החל מיום 24.1.2017 עד ליום 10.2.2017 והחל מיום 10.4.2017 עד ליום 3.5.2017 (ראה נספח ו' לתצהיר המשלים מר דני עזרא). מועדי שהייתה של גב' דגמי בארץ לא חופפים, אפוא, באופן מדויק את המועדים בהם שהתה היאכטה בארץ.

גב' דגמי הבהירה בחקירתה, כי היא לא נוהגת להיכנס עם היאכטה לנמלי היעד או לצאת עם היאכטה מהנמלים, אלא מעדיפה לטוס ליעד. עוד הבהירה העדה, כי אין לה צוות משיט לאורך כל ימות השנה. היא הסבירה, כי השייט כרוך בהערכות ובסידורים מקדימים, לרבות הזמנת צוות משיט מראש, ובהתראה מתאימה וכי המטרה היא, שהיאכטה תמתין לה ביעד המבוקש במועד החופשה העתידי (ראה עמ' 8, שורות 11 - 27 ועמ' 9, שורות 6 - 13 לפרוטוקול). ההסברים שנתנה גב' דגמי, באשר לעובדה שמועדי כניסתה לארץ ויציאתה, דרך נמל התעופה בן גוריון, אינם מסונכרנים באופן מדויק עם המועדים בהן שהתה היאכטה בארץ, הגיוניים, הם עולים בקנה אחד עם אורח חייה, כפי שתוארה בעדותה, ואני מקבל את גרסתה בעניין זה.

יתירה מזאת, וזה עיקר הדברים - הנתבעת לא הביאה ולו בדל ראיה לכך שמר דגמי ז"ל או מי מטעמו, הוא שנכנס עם היאכטה למרינה או יצא עם היאכטה מן הארץ במועדים הרלוונטיים. לא הוכח גם כי מר דגמי ז"ל נכנס לארץ בסמוך לכניסת היאכטה לנמל או כי יצא מהארץ בסמוך ליציאת היאכטה מתחומי מדינת ישראל, כדי לבסס זיקה בינו לבין היאכטה. מצד אחד, בקשה הנתבעת לפסול באופן גורף את הקשר בין הכניסות והיציאות

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

של גב' דגמי מהארץ לבין תנועת היאכטה לנמל בישראל ומחוצה לו (טענה שנדחתה, כאמור). מצד שני, לא הניחה ולו בדל ראיה לקשר מעין זה בין היאכטה לבין מר עזרא דגמי ז"ל.

42. על מנת לבסס את הזיקה של היאכטה לישראל, או ליתר דיוק - לאזרח תושב ישראל, טענה הנתבעת כי היאכטה שהתה במרינה, בין היתר, גם החל מתחילת חודש אפריל 2016 (ללא ציון מועד מדויק) ועד ליום 27.4.2016.

אין בידי לקבל טענה זו. הנתבעת לא הציגה אסמכתה או תיעוד אחר שיבססו את הטענה לפיה היאכטה בקרה בישראל באותה תקופה (בניגוד לשני הביקורים האחרים, בגינם הוצג תיעוד מדויק). הטענה כלל לא הוכחה והיא נדחתה.

43. סיכומה של נקודה זו, לא מצאתי במועדי הביקורים של היאכטה בארץ, בפער הזמנים בין ביקורי גב' דלילה דגמי בארץ או בכניסותיה ויציאותיה בטיסה, תמיכה בטענות הנתבעת בדבר זיקה של היאכטה לישראל וליתר דיוק - למר עזרא דגמי ז"ל. התנהלות היאכטה תואמת את ביקוריה וחופשותיה של הגב' דגמי בכל יעדיה, ובכלל זה בישראל, כפי שהסבירה בעדותה.

44. הנתבעת טענה, כי היאכטה רשומה במרשם כלי השייט הישראלי וכי מספרה הוא 80818. עוד טען המצהיר מטעם הנתבעת, "בנשימה אחת", כי היאכטה רישיון שייט ישראלי בתוקף עד ליום 24.12.2017 (נספח ג' לתצהיר התשובה) וכי ביום 5.12.2016, כחודשיים בלבד לאחר כניסתה לישראל, הגישה התובעת, באמצעות עו"ד אורלי (בא כוחה בהליך דנן), בקשה להיתר שייט ישראלי (נספח ד' לכתב התשובה). לשיטת הנתבעת, אין הצדקה להגיש בקשה להיתר שייט ישראלי לגבי היאכטה שהיא בבחינת "תיירת" אמיתית, בפרט כאשר לפי נוהלי רשות הספנות והנמלים, עד לתקופה של 3 חודשים לא נדרש כלל להוציא היתר שייט ישראלי. לטענתה, רישיון השייט והרישום במרשם כלי השייט הישראלי מעידים על זיקה לאזרח ישראלי.

יש להבדיל בין תעודת רישום לבין רישיון שייט. תעודת רישום היא מסמך המוצא עבור כלי שייט שנרשם במרשם הישראלי מכח הוראות הפרק השני לחוק הספנות (כלי שיט), התש"ך - 1960. מאידך, רישיון שייט מוצא לכלי שייט זר, בהתאם להוראות הפרק השישי לתקנות הנמלים (בטיחות השיט), תשמ"ג - 1982 ועניינו בטיחות כלי השיט הזר.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

עיון בנספח ג' לתצהיר התשובה מעלה, כי מדובר ברישיון שייט ישראלי ולא בתעודת רישום במרשם כלי השייט הישראלי. התובעת (וכך גם גב' דגמי) אינן תאגיד ישראלי או אזרח ישראלי ובהתאמה, הספינה BABA JOY אינה כשירה כלל לרישום במרשם הישראלי, לפי סעיף 2(א) לחוק הספנות (כלי שיט). יתירה מזאת, בהתאם להוראות החוק הנ"ל, מאחר והיאכטה רשומה במרשם היאכטות הבריטי (ראה תעודת הרישום - נספח 2 לתצהיר התומך בתובענה), ממילא לא ניתן לרשום אותה גם במרשם כלי השיט הישראלי. מר דני עזרא, המצהיר מטעם הנתבעת, לא היה ער להבדל בין תעודת רישום לבין היתר שיט וסתר עצמו בחקירה (עמ' 29, שורות 1 - 11 ושורות 21 - 23, עמ' 34, שורה 35 ועמ' 34, שורה 38 ועמ' 43 ו- 44 לפרוטוקול). מכל מקום, טענת הנתבעת בעניין זה לא נכונה ומוטב היה שלא תעמוד עליה גם בסיכומיה.

נספח ג' לתצהיר התשובה הוא היתר שיט שתוקפו עד ליום 24.12.2017, והוא הוצא מלכתחילה על שם ארקו יאכטניג. רישיון השייט הנ"ל הוצא על ידי חברת ארקו ליאכטה, שעה שהייתה בבעלותה ותחת השם "ארקו 2". ההיתר נחתם ושולם ביום 25.1.2016, מספר חודשים טרם נרכשה היאכטה על ידי התובעת, וצויין בו במפורש בחלק המגבלות/פטורים כי ליאכטה דגל זר של ארה"ב. ברור, אפוא, כי התובעת לא הוציאה את היתר השייט הנ"ל. היתר זה הוצא לשימושה של חב' ארקו, בתקופה שהיאכטה הייתה בבעלותה ואין בו כדי להועיל לנתבעת בדבר. עצם העובדה שבחודש דצמבר 2016, חודשיים לאחר כניסתה לישראל, שעה שהיאכטה כבר היתה בבעלות התובעת, פנה ב"כ התובעת בבקשה להיתר שיט, אינה מעלה ואינה מורידה.

נספח ד' לכתב התשובה מורכב משני מסמכים. הראשון - ייפוי כוח שניתן לב"כ התובעת ביום 6.12.2016. מסמך זה מתייחס ליאכטה BABA, שמספר הרישוי שלה 744292 ולא ליאכטה BABA JOY, נשוא התובענה, שמספר הרישוי שלה 747229. יתכן כי מדובר בטעות קולמוס, בעת מילוי הפרטים בייפוי הכח, נוכח קרבת השמות והמספרים. הצדדים לא התייחסו לכך ולא אקבע מסמרות בעניין. מאחר וייפוי הכוח נוגע ליאכטה אחרת, לא ניתן ללמוד ממנו דבר ובפרט, אין בו כדי לתמוך בטענת הנתבעת. גם אם מדובר בייפוי כח שנוגע ליאכטה נשוא התביעה (ומדובר אך בטעות קולמוס), כפי שיפורט להלן, אין בייפוי הכח או בהיתר השיט שניתן בחודש דצמבר 2016, כדי לתמוך בטענת הנתבעת בדבר זיקה מיוחדת לישראל, או לאזרח ישראלי.

המסמך השני בנספח ד' לכתב התשובה הוא בקשה להיתר שיט ישראלי מיום 6.12.2016 ליאכטה BABA JOY, נשוא התובענה. תחת כותרת הבקשה צויין במפורש, כי ההיתר משמש להפלגה במימי החופין בלבד ועם יציאת גבולות הארץ יש להפקיד את ההיתר בידי

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

משרד התחבורה. הבקשה הוגשה במהלך השהייה הראשונה של היאכטה בישראל, כחודש ושבוע טרם יציאתה מהארץ ביום 12.1.2017.

תקנה 53(א) לתקנות הנמלים (בטיחות השיט) התשמ"ג - 1982 קובעת, כי בעלים, סוכן או קברניט של כלי שיט זר (למעט אנייה הרשומה במדינת חוץ) לא ישיט את כלי השיט אל מקום מוצא או עגינה או רתיקה במימי החופין ובמים הפנימיים של ישראל וממנו, אלא אם מתקיים בו אחד הסייגים המנויים בסעיף. הסייג בסעיף משנה 5 פוטר מהוצאת היתר שיט, מקום בו הבעלים, הסוכן או הקברניט של כלי השיט הצהירו לפני מנהל הנמל שכלי השיט נמצא בשהות ארעית בישראל, שאינה עולה על 30 ימים ברציפות, ואינה עולה על 180 ימים מצטברים בשנה מיום כניסת כלי השיט לישראל לראשונה. בהתאם לתקנה 53(ב) רשאי מנהל הנמל להאריך את תקופת השהייה הארעית האמורה בתקנה 53(א) ל - 60 ימים נוספים.

שילוב הוראות אלה מורה, כי במשך תקופה בת 90 ימים (השהות הארעית) רשאי כלי שיט זר להיכנס, לצאת או לעגון במרינה, ללא היתר שייט ישראלי. עמדת המכס, לפחות בסוף שנת 2008 היתה, כי במשך אותם 90 ימים, על מחזיק בכלי השיט להחליט האם הוא עוזב את הארץ או משלם מיסי יבוא (ראה מכתבה של גב' לניאדו, חוקרת המכס, מיום 14.12.2008, לעו"ד אורלי, בנוגע ליאכטה BABA - נספח ח' לתצהיר התשובה המשלים של מר דני עזרא).

מאחר ותקופת השהייה הראשונה של היאכטה BABA JOY (מאז שנרכשה על ידי התובעת) בתחום מדינת ישראל התארכה, פנתה התובעת, באמצעות בא כוחה, בבקשה לרישיון שיט. בהעדר רישיון שיט כאמור לא הייתה יכולה להמשיך לעגון או לצאת את המרינה בהרצליה. העובדה שרישיון השיט התבקש כבר ביום 6.12.2016 אינה מעידה על זיקה לישראל או כי מדובר לאמיתו של דבר בספינה שבבעלות ישראלי. כאמור, היאכטה נרכשה כ - 6 חודשים לפני כן. היתר השיט לא התבקש בעת שהייתה בחו"ל או מיד עם רכישתה אלא רק לאחר שנכנסה לישראל והתברר כי יציאתה תעלה על 90 הימים האמורים בחוק. היתר השיט שהוצא על פי הוראות תקנות הנמלים (בטיחות השיט), אינו מעלה או מוריד. אני דוחה, אפוא, את טענות הנתבעת בעניין זה.

45. ייפוי הכח שנתנה התובעת למר עזרא דגמי ז"ל (נספחים ד' ו - ה' לתצהיר המשלים של מר דני עזרא) אף הם חסרי חשיבות. ייפוי הכח הראשון מתייחס ליאכטה BABA מס' רישוי 744292 והשני מתייחס ל - BABA JOY, אך נרשם בו כי מספר הרישוי הוא P00175.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

גב' דגמי אישרה בעדותה, כי נתנה ייפוי כוח לאביה וגם לבאי כוח שונים כדי לטפל בענייניה. (ראה עמ' 13, שורות 12 - 25 לפרוטוקול). כפי שפורט לעיל, התנהלות העדה נעשתה תכופות באמצעות אביה או באי כוחה, בפרט עו"ד אורלי, אשר טיפל עבורה בפרוצדורה המשפטית הנוגעת ליאכטה. אני מקבל הסבר זה, שעולה בקנה אחד עם התנהלותה ואורח חייה ואין בהתנהלות זו כדי למעט מן הבעלות ביאכטה, הרשומה על שם התובעת.

46. הנתבעת טענה, כי עבור עגינת היאכטה במעגן המרינה שולמו דמי עגינה בסכום כולל של 50,098 ₪, לתקופה כוללת של 20 חודש, החל מיום 1.5.2016 ועד ליום 31.12.2017 (במאמר מוסגר, יש בכך כדי לשלול את טענת הנתבעת לפיה התובעת הביאה את היאכטה לביקור בארץ במהלך חודש אפריל 2016). דמי העגינה במרינה לשנת 2016 שולמו בדיעבד ואילו דמי העגינה לשנת 2017 שולמו מראש, לכל שנת 2017.

הנתבעת צרפה לתצהיר התשובה חשבונית מס' 165008236 של החפ"ת, על סך 7,401 ₪, בגין הפרשי עגינה וחשמל לתקופה החל מיום 1.5.2016 ועד ליום 31.12.2016 וחשבונית מס' 165008944, על סך 42,696.81 ₪, בגין חשמל ודמי עגינה לתקופה החל מיום 1.7.2017 ועד ליום 31.12.2017. החשבוניות נשלחו לכתובתו הפרטית של מר עזרא דגמי ז"ל בישראל. דמי העגינה שולמו באמצעות כרטיס אשראי של מר עזרא דגמי.

בנוסף, היאכטה מבוטחת בחברת הביטוח הפניקס. הנתבעת טענה, כי מסמכים אלה מעידים על זיקה של היאכטה למר עזרא דגמי ז"ל ועל בעלותו ביאכטה.

גב' דגמי הסבירה בחקירתה הנגדית, כי אביה נהג לשלם את חשבונותיה, לרבות דמי העגינה, הביטוח ליאכטה ואפילו את הביטוח הרפואי שלה (ראה עמ' 11, שורות 28 - 37 לפרוטוקול). עוד הדגישה העדה, כי אביה טיפל עבורה בעניינים שונים, לרבות רכישת נכסים, באמצעות עורכי דין שונים, לרבות באמצעות עו"ד אורלי. זו גם הסיבה שהמסמכים, החשבונות ולמעשה כל התכתובת שלה נשלחו לכתובתו בישראל (ראה עמ' 13, שורות 1 - 5 לפרוטוקול). בנוסף, הסבירה העדה במסגרת תשובותיה לשאלון (מוצג נ/1, שהוגש על ידי ב"כ הנתבעת מבלי שסייג תשובות מסויימות עליהם בקש להסתמך), כי קיים צורך בתשלום דמי עגינה מראש, כדי להבטיח את מקום העגינה במרינה, מפאת עומס רב של כלי שייט, ומאחר ובקשה לשמור לעצמה אופציה להביא את היאכטה לישראל בכל עת שתחפוץ וכי כך עושים אף במרינות אחרות בעולם בהן יש מחסור במקומות עגינה.

גב' דגמי הציגה הסברים מניחים את הדעת לעצם תשלום דמי העגינה לתקופת ארוכות. הסבריה של גב' דגמי הגיוניים והם עולים בקנה אחד עם אורח חייה. כפי שאביה מימן את

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

רב הוצאותיה, כך גם מימן הנ"ל את דמי העגינה. רשאי אדם לרכוש עבור אחר (וודאי קרוב משפחה מדרגה ראשונה) רכוש לצרכיו של אותו קרוב ולרשמו על שם בן המשפחה. אין בכך כדי להפחית מזכות הבעלות של קרובו, כבענייננו. השימוש שנעשה בכתובתו של מר עזרא דגמי ז"ל לצורך משלוח המסמכים טבעי ולא מערער במאומה את גרסת התובעת בעניין הבעלות ביאכטה. מר דגמי ז"ל הוא ששילם עבור בתו את דמי העגינה ולכן גם שוגרו החשבוניות לכתובתו. אין בכך שום דבר חריג.

אמנם, התקופה בגינה שולמו דמי עגינה ארוכה, אולם ניתן לכך הסבר הגיוני ומשכנע. יתירה מזאת, בבעלות התובעת יאכטות החל משנת 2004 (כך אף טענה הנתבעת עצמה). תשלום דמי עגינה לתקופה של 20 חודשים במהלך 13 שנים בהן החזיקה התובעת יאכטות, אין בו כדי להעיד על זיקה כלשהי למר עזרא דגמי ז"ל, בפרט שעה שבפועל, עגנה היאכטה במרינה בישראל מספר חודשים בודדים, לסירוגין.

אשר לתעודת הביטוח - אמנם המבטחת היא חברת ביטוח ישראלית (הפניקס), אולם אין לכך חשיבות. מאחר וממילא, הייצוג של התובעת נעשה בארץ באמצעות עו"ד אורלי, אך טבעי שהביטוח יעשה באמצעות חברה ישראלית. אין בין עניין זה לבין טענה בדבר בעלות של אזרח ישראלי ביאכטה ולא כלום.

מר דני עזרא צרף לתצהירו המשלים "טופס פרטים להבטחת התחייבויות לקוח", עבור חפ"ת, "בקשר עם הסכם מיום 29.9.2013", עם פרטיו של מר עזרא דגמי ז"ל (נספח א' לתצהיר המשלים). הנתבעת לא הציגה עותק מההסכם אליו קשורה ההתחייבות ולא ניתן ללמוד מהמסמך דבר. בניגוד לעמדת הנתבעת, גם לא ניתן ללמוד מהמסמך כי הוא מתייחס או קשור ליאכטה הקודמת של התובעת (BABA), אשר נרכשה למעלה מארבעה חודשים לפני כן (7.5.2013). אף אם אניח, לטובת הנתבעת, כי אכן מדובר בטופס התחייבות לתשלום כלשהו עבור היאכטה BABA, אין בכך כדי להעיד על בעלות של מר דגמי ז"ל ביאכטה BABA. ממילא, כפי שהבהירה גב' דגמי, אביה שילם את חשבונותיה כל חייו (ראה עמ' 11, שורות 28 - 37 לפרוטוקול) ואין בתשלום כלשהו עבור היאכטה משום ראיה כי לא היתה בבעלות התובעת, אלא בבעלות מר עזרא דגמי ז"ל.

אני דוחה, אפוא, את טענות הנתבעת בדבר זיקה לישראל ו/או למר עזרא דגמי ז"ל בפרט.

47. על מנת לתמוך בטענתה לפיה מר עזרא דגמי ז"ל היה הבעלים האמתי של היאכטה BABA JOY, צרפה הנתבעת לתצהירו של מר דני עזרא עותק אישור מעבר גבול במרינה הרצליה, המציין כי מר עזרא דגמי יצא לחו"ל על סיפונה של היאכטה BABA ביום 27.4.2015 (נספח

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

ב' לתצהיר המשלים), שני תצלומי מסך מחשב של תיעוד יציאה וכניסה של מר עזרא דגמי ז"ל למרינה בהרצליה ביום 27.4.2015 וכן, תיעוד של יציאה שלו מנמל חיפה ביום 29.4.2016 וכניסה ביום 5.5.2016 דרך המרינה בהרצליה (נספח ג' לתצהיר המשלים). לגישת הנתבעת הדבר מחזק את הזיקה של היאכטה (לא ברור מהטעון איזו מהן) לישראל ואת טענתה לבעלותו של מר עזרא דגמי ז"ל בה.

אין בידי לקבל טענות אלו ולטעמי, המסמכים תומכים דווקא בטענות התובעת. נספח ב' נוגע ליאכטה BABA (ולא ליאכטה BABA JOY נשוא ענייננו). המסמך הנ"ל מעיד על כך שמר עזרא דגמי ז"ל היה אחד מבין שלושה אנשים שיצאו עם היאכטה BABA מהמרינה בהרצליה וכעבור מספר שעות חזרו למרינה. נספח ג', בחלק העליון, הוא תיעוד ממוחשב של הכניסה והיציאה של מר עזרא דגמי ז"ל בביקורת מעבר הגבולות. בניגוד לטענת הנתבעת, צילום המסך הנוסף, מתייחס לתיעוד יציאה של מר עזרא דגמי ז"ל מנמל חיפה ביום 29.4.2016 וחזרה שלו דרך המרינה בהרצליה ביום 5.5.2016. מאחר ולאורך כל ההליך לא נטען מעולם כי אילו מהיאכטות עגנו אי פעם בנמל חיפה ומאחר ולא הוצגה אסמכתה כלשהי שתקשור יציאה זו עם אחת היאכטות הנ"ל, ממילא המסמך חסר חשיבות.

הנתבעת טרחה ובדקה את תיעוד יציאותיו וכניסותיו של מר עזרא דגמי ז"ל דרך המרינה, לכל התקופה בה החזיקה בבעלותה התובעת את היאכטות BABA ו - BABA JOY, החל משנת 2013 ועד לחודש אפריל 2017. כל שעלה בידה לגלות היא יציאה אחת של מר עזרא דגמי ז"ל משטח ישראל עם היאכטה BABA דרך המרינה בהרצליה. שימוש אחד של מר עזרא דגמי ז"ל ביאכטה BABA במהלך תקופה בת ארבע שנים, הוא שימוש אקראי וזניח ולבטח אין בו כדי לחזק את הטענה כי הנ"ל היה בעלים של אילו מהיאכטות הנ"ל. יתירה מזאת, לא הוכח שמר עזרא דגמי ז"ל עשה אי פעם שימוש ביאכטה BABA JOY, שהיא הספינה נשוא החיוב במסי הייבוא. המסמכים שהציגה הנתבעת בעניין זה, לא רק שלא מבססים את טענתה, אלא סותרים אותה ותומכים דווקא בטענות התובעת.

48. מר דני עזרא צרף לתצהירו המשלים שלושה מסמכים נוספים (נספחים ז' - ט' לתצהיר המשלים). נספח ז' הוא העתק תעודת עיכוב מיום 18.1.2009 ליאכטה בשם "באבא", בבעלות התובעת (THREE D INVESTMENT), מספר היתר שייט ישראלי 80428, שנת ייצור 2004, הנמצאת במרינה בהרצליה. התעודה חתומה ע"י איריס לניאדו - חוקרת יס"מ בכירה - בית מכס מרכז. נספח ח' הוא העתק מכתב של גב' לניאדו מיום 14.12.2008 לבי"כ התובעת, במסגרתו הודיעה הנ"ל על דבר החבות במיסים בקשר ליאכטה בשם "באבא" מסי היתר שייט ישראלי 80428, אשר עוגנת במרינה בהרצליה תקופה העולה על שלושת החודשים המותרים. נספח ט' הוא תדפיס רשימת בעלים של כלי שיט שמספרו 80428, לפיו

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

התובעת היתה הבעלים של היאכטה הנ"ל החל מיום 21.01.2007 ועד ליום 18.8.2013 ולאחר מכן, הועברה הבעלות לחברה בשם דאוון יכטינג בע"מ, אשר כתובתה היא במושב יד רמב"ם. לא ברור מה מקור המסמך הנ"ל ומכל מקום, לא נטען כי הוא חלק ממרשם כלי השיט הישראלי הרשמי.

הנתבעת טענה, כי היאכטה BABA הראשונה (שנת ייצור 2004) נמכרה לבעלים ישראלי, או לפחות לחברה בעלת כתובת ישראלית, לפי האמור ברשימת הבעלים נספח ט'. בניגוד לטענת הנתבעת, לא ניתן ללמוד מהעתק המרשם הנ"ל כי הרוכש היה ישראלי. באותה מידה, יתכן כי מדובר בחברה זרה אשר לה מיופה כוח או נציג ישראלי, האותו לא. הנתבעת לא הוכיחה, אפוא, ולו את הפן העובדתי בעניין זה.

ממילא, המסמכים הנ"ל אינם תומכים בטענה הנתבעת לפיה מר עזרא דגמי ז"ל היה הבעלים של היאכטה BABA JOY. ראשית, מדובר במסמכים הקשורים ליאכטה שהיתה בעבר בבעלות התובעת ולא ביאכטה נשוא התביעה. מאז החליפה התובעת שתי יאכטות. שנית, גם אם אניח, לטובת הנתבעת, כי היאכטה BABA הראשונה נמכרה לאזרח ישראלי, אין בכך ולא כלום. בעלים של נכס, לרבות יאכטה, רשאי למכור את נכסיו, לפי ראות עיניו, למי שיחפוץ. עצם המכירה לאזרחי ישראלי אינה מעידה כי גם הבעלים המקורי הוא ישראלי. אני דוחה, אפוא, את טענות הנתבעת בנקודה זו.

יתירה מזאת, המסמכים הנ"ל תומכים דווקא בגרסת התובעת, כי היו בבעלותה שלוש יאכטות - שתיים מהן נקראו BABA והשלישית - BABA JOY (ראה עדות גב' דגמי בעמ' 6, שורות 27 - 38 ועמ' 7, שורות 3 - 16, עמ' 11, שורות 17 - 18 ועמ' 15 שורות 23 - 28 לפרוטוקול).

בכל הנוגע לחיוב במס נשוא המסמכים הנ"ל - גב' דגמי הבהירה, כי אכן ביררה בזמנו את נושא חבות המיסים עם בא כוחה והוברר לה כי אינה חייבת במס מאחר והיא תיירת. עוד הדגישה העדה, ואין על כך חולק, כי לא שולם מס כלשהו בגין הדרישה הנ"ל בשנת 2008 וכי אף אחד מרשות המיסים לא עמד על הדרישה הנ"ל (ראה עמ' 7, שורות 30 - 39 ועמ' 8, שורות 1 - 2 לפרוטוקול).

העובדה שהנתבעת בקשה לחייב את התובעת בתשלום מס בשנת 2008 (גם אם בגין יאכטה אחרת), אך לא עמדה על דרישתה, מחלישה את עמדת הנתבעת. עצם החזרה מהדרישה, יש בה משום הודאה לפיה התובעת אכן נחשבת תיירת בעיני רשויות המס. מאחר ולא חל שינוי כלשהו, אין סיבה שלא תכיר בה כתיירת גם היום.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

49. בשולי פרק זה, אבהיר כי אינני מקבל את טענת הנתבעת כאילו התובעת הסתירה ממנה נתונים או מסמכים כלשהם. נוכח השתלשלות העניינים והתנהלות הנתבעת, נדמה כי תחילה עכבה את יציאת היאכטה מהנמל ורק לאחר מכן, חפשה סיבה לאותו עיכוב. התובעת לא יכלה לנחש מראש מה עתידה הנתבעת לטעון או מה היא מבקשת. היא התבקשה לספק נתונים ומסמכים ועשתה כן. עצם העובדה שתהתה מהי הרלוונטיות של נתון זה או אחר, אין בה משום ראיה לכך שבקשה "להסתיר" את אותם נתונים. בסופו של דבר, כל נתון או מסמך שנתבקש הומצא על ידי התובעת. אלא שבכל פעם העלתה הנתבעת טענה או דרישה חדשה, שהצריכה מסמכים נוספים, וחוזר חלילה. זו גם הסיבה שניתנה לתובעת אפשרות להגיש תצהיר משלים.

50. אם נסכם את הראיות והעדויות בשאלת הבעלות ביאכטה BABA JOY - התובעת עמדה בנטל להוכיח כי היא הבעלים של היאכטה וכי היאכטה נכנסה לארץ לצורכי תיירות בלבד. הנתבעת לא עמדה בנטל שהועבר לכתפיה ולא הצליחה לסתור את בעלותה של התובעת ביאכטה או כי היאכטה היתה לאמיתו של דבר בבעלות אזרח ישראלי או בפרט, מר עזרא דגמי ז"ל. חלק מהראיות שהציגה הנתבעת, לא רק שלא תמכו בעמדתה, אלא אוששו את בעלות התובעת ביאכטה. אני קובע, אפוא, כי התובעת, שהיא חברה זרה, ומכוחה הגבי דלילה דגמי (אזרחית מדינה זרה), היא הבעלים של היאכטה BABA JOY.

51. לאור מעמדן של התובעת כמו גם הגבי דלילה דגמי מחד, והצהרות באי כוח הנתבעת בפני בית המשפט המחוזי ובית משפט זה מאידך, לפיהן אין בכוונת רשויות המס לחייב תייר אמתני במיסי יבוא (ראה גם סעיף 44 לסיכומי המשיבה), ניתן היה לסיים את ההכרעה בנקודה זו.

חרף הצהרות ב"כ הנתבעת, בחרה הנתבעת לעמוד על טענה נוספת, לפיה אף אם יוכח שהבעלות ביאכטה של חברה זרה, התובעת לא זכאית לפטור הניתן לתייר לפי פרט 7 לצו תעריף המכס. הנתבעת טענה, כי היאכטה יובאה לישראל מעצם כניסתה ואין תחולה לכל פטור גביה, לרבות הפטור הקבוע בפרט 7 לצו תעריף המכס, משלושה נימוקים - התובעת אינה הבעלים של היאכטה, חברה זרה אינה נכללת במושג "תייר" שבפרט 7 ולא ניתנה הצהרה מתאימה עם כניסת היאכטה לארץ.

52. פרט 7 לתעריף המכס ומס קניה עוסק, על פי כותרתו ב"טובין המיובאים על ידי נכנסים לישראל".

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

פרט 7.1000 קובע, כי תייר זכאי לפטור על הטובין שהביא עמו לארץ, המנויים בהמשך שם.

פרט משנה 1040/0 מפרט חלק מאותם טובין - "גרור למגורים, סירה (מותנה) גובה המכס רשאי לדרוש מהנכנס ערובות שהחפצים יוצאו עם תום תוקפו של הרישיון לשיבת מעבר או לשיבת ביקור או עם צאתו מישראל, הכל לפי התאריך המוקדם יותר, או שישולם סכום המכס והמס שהגיע בעדם בעת היבוא, במקרה שגובה המכס ירשה את השאריתם בארץ".

נמצא, אפוא, כי תייר זכאי לפטור על יאכטה המובאת לביקור בישראל על פי פרט 7.1040/0, בתנאים המפורטים בפרט הנ"ל.

התובעת טענה, כי היא עומדת בדרישות פרט 7 לפטור, שהרי מדובר בחברה זרה בבעלות אזרחית זרה, ומכאן - תיירת. מנגד, טענה כאמור הנתבעת בכתב התשובה, כי התובעת לא עמדה בתנאים הכלליים לפרט 7 משלוש סיבות.

א. הראשונה - לא הוכח כי התובעת (או גבי דגמי) היא הבעלים של היאכטה. כפי שפורט לעיל, קבעתי כי התובעת, ומכוחה הגבי דלילה דגמי, היא אכן הבעלים האמתי של היאכטה BABA JOY. לכן, התובעת עומדת בתנאי זה.

ב. השניה - פרט 7 לצו תעריף המכס לא חל על חברה זרה אלא רק על תייר בשר ודם.

המונח "תייר" מוגדר בכללים לפרט 7 כ"נ(ד) "תייר" - (1) הנכנס לישראל על פי אשרה או רשיון לשיבת מעבר או ביקור מסוג ב, כמשמעותם בתקנות הכניסה, או הנכנס לישראל ויושב בה על פי צו או היתר שניתן מכוח סעיף 17 לחוק הכניסה. (2) נכנס מלבנון בין התאריכים ט"ז באייר התש"ס (21 במאי 2000) עד כ"א באייר התש"ס (26 במאי 2000), על פי אשרה ורישיון לשיבת מסוג א 5 כמשמעותו בתקנות הכניסה."

לכאורה, וכך גם טוענת הנתבעת, פרט 7 מקנה פטור מתשלום מיסי יבוא רק לתייר שזכאי לקבל אשרת ביקור או רישיון ישיבת מעבר. משמע - אדם בשר ודם. אלא, שלטעמי, אין לקבל פרשנות זו.

ראשית, פקודת הפרשנות (נוסח חדש) קובעת בסעיף 1, כי "אדם - לרבות חברה או התאחדות או חבר בני אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים". משמע

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

- בכל מקום שנרשם "אדם", הכוונה גם לחברה, כמו התובעת. לכן, גם חברה נכנסת להגדרת המונח "תייר".

שנית, הנתבעת עמדה על בירור זהות בעלי המניות של תובעת (ראה למשל נספחים ח ו - ח3 לכתב התשובה וכן, עדות מר דני עזרא בעמ' 20, שורות 33 - 38 ועמ' 21, שורות 1 - 7 ושורות 22 - 29 לפרוטוקול). מר דני עזרא אישר, כי זהות הבעלים נחוצה על מנת לבדוק תחולת פטור אפשרי, בין היתר לתייר. אם אכן סברה הנתבעת, מלכתחילה, כי פרט 7 לא חל בשום מקרה על חברה (בשונה מאדם בשר וחי), ממילא לא היתה מבקשת לברר עניין זה. שהרי לשיטתה, היא מקור החברה אשר היא, היא חייבת במיסי יבוא, מאחר ולא מדובר בתייר שהוא בן אדם. אכן, אני סבור כי הנתון בדבר זהות בעלי החברה רלוונטי. מי שעומד מאחורי החברה, הוא מי שלמעשה משתמש ביאכטה ומחזיק ביאכטה באמצעות החברה. לכן, אם בעל החברה הוא אזרח ישראלי, סביר להניח שעמדת הנתבעת תתקבל - כניסת היאכטה לישראל תחשב לייבוא ולא תחסה תחת הפטור הקבוע בפרט 7 לצו תעריף המכס. מנגד, משעה שמאחורי החברה הזרה עומד אזרח זר בשר ודם, יש להתייחס אליה כאל "תייר", הזכאי לפטור לפי פרט 7 לצו תעריף המכס.

שלישית, וזה עיקר הדברים - קבלת הפרשנות הדווקנית והמצמצמת למונח "תייר", כטענת הנתבעת, משמעה שכל יאכטה בבעלות חברה זרה (ולא משנה מיהו בעל החברה, גם אם מדובר באזרח זר), תחוייב עם כניסתה לישראל, באופן גורף, במיסי יבוא ופריט 7 לא ישים לגביה. ברור שלא לכך התכוון המחוקק. סביר יותר להניח, שהכוונה לחייב חברות זרות במיסי יבוא בגין הבאת כלי שיט לארץ, אם הבעלים של אותן חברות זרות הם אזרחים ישראלים ולכן גם עמדה הנתבעת על בדיקת נתונים אלה בקשר עם בעלי המניות של התובעת.

הלכה למעשה, גב' דגמי, שהיא אזרחית זרה, מחזיקה ביאכטה BABA JOY באמצעות חברה זרה, משיקולי מס, שאינם קשורים בדבר למדינת ישראל. מדובר בכלי שיט שבמהותו נועד לתיירות ואכן, גב' דגמי - כתיירת, עשתה בה שימוש לצורך תיירותי. היאכטה, שבבעלות התובעת, שמוטבת המניות היחידה שלה היא גב' דגמי, אזרחית זרה, נכנסה לישראל כתיירת ולכן, היא זכאית לפטור לפי פרט 7 לצו תעריף המכס.

ג. השלישית - התובעת לא נתנה הצהרה מתאימה בכתב על העובדות המלמדות על הזכאות לפטור, כאמור בסעיף 2(8) לכללים לפרט 7 בצו תעריף המכס.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

אין בידי לקבל את טענת הנתבעת, מן הטעמים המפורטים להלן:

1. סעיף 82(8) לכללים לפרט 7, בנוסחו המלא, קובע כאחד התנאים לתחולת הפטור לפי פריט 7 לצו תעריף המכס, כי "הנכנס הצהיר בכתב על העובדות המצביעות על זכאותו לפטור לפי פרט זה, בטופס שהורה עליו המנהל"; (ההדגשה שלי - א.ר.). הנתבעת לא הצביעה על טופס ספציפי שהיה על התובעת למלא. ההודעה שנשלחה לתובעת (כמו לכל העוגנים במרינה בהרצליה) - נספח ז' לתצהיר התומך בכתב התשובה - מציינת רק את הצורך בבירור עם משרדי המכס במרינה וקבלת אישורם טרם יציאת כלי שיט לחו"ל.

טופס ההודעה על יציאת כלי שיט לחו"ל - נספח ח' לתצהיר התומך בכתב התשובה - מאפשר הצהרה כי שולם המס או לחילופין, כי לא שולם המס. הא ותו לא. אין הוא כולל אפשרות או אף מקום להצהרה בדבר פטור אפשרי. יתירה מזאת, הטופס אינו מפנה להצהרה או טופס אחר שיש למלא ולהגיש ביחד עם ההודעה הנ"ל לצורך קבלת פטור כלשהו מתשלום מיסים, ובכלל זה, מכח פרט 7 לצו תעריף המכס. אם זה הטופס (והמידע) שבחרה הנתבעת להמציא לעוגנים - אין מקום לטרונייה או טענה מצידה על אי הגשת הצהרה בטופס אחר, בפרט שמדובר בנוהל חדש, שכלליו ואכיפתו טרם הוסדרו על ידה במועד הרלוונטי לארועים נשוא התובענה. נראה, כדברי ב"כ התובעת בסיכומיו, כי הנתבעת מנסה להיתלות כעת, ב"פאול טכני" של התובעת, אף שלגופו של עניין, התובעת זכאית לפטור מכח פרט 7 לצו תעריף המכס.

2. כאשר מילאה התובעת, באמצעות המשיט מטעמה, את הטופס הנ"ל, היא סימנה את הרובריקה "לא שולמו מיסי יבוא" והוסיפה בכתב יד, כי "לעמדת הבעלים אין חבות של תשלום מיסים". לטעמי, בנסיבות העניין, מדובר באמירה ברורה מצד התובעת כי היא זכאית לפטור כתיירת ודי בכך כדי למלא אחר הדרישה דלעיל. הדברים נכונים בפרט כאשר לא מפורסם מידע אחר, נוהל ברור או הפניה מצד הנתבעת לטופס/הצהרה אחרת שעל התובעת או אחרים כמוה למלא.

בית משפט שלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

אעיר, כי במסגרת חלופת ההתכתבויות בדוא"ל בין הצדדים, לא העלתה הנתבעת דרישה להשלמה הטופס, מילוי טופס נוסף או הצהרה אחרת, הגם שטענות התובעת לפיהן היא לא חייבת במס היו ברורות לנציגי הנתבעת. אין, אפוא, לקבל טענה זו, שנולדה יש מאין, רק לאחר הגשת התובענה.

אני קובע, אפוא, כי הרישום בכתב יד מטעם התובעת על גבי ההודעה בדבר יציאת כלי שייט לחו"ל מהווה תחליף להצהרה בכתב כנדרש בסעיף 7(8) לכללים לפרט 7.

3. בשולי נקודה זו אציין, כי בהודעת חפ"ת לעוגנים במרינה, מיום 18.12.2016 (נספח ז' לכתב התשובה), נרשם כי בהתאם להוראות סעיף 40 לפקודת הנמלים לא תתאפשר יציאת כלי שיט מסוג יאכטה טרם הסדרת המיסים בגינה ו/או קבלת אישור רשות המיסים, החל מיום 1.1.2017.

נוכח הודעה זו, ולאור טענת הנתבעת לפיה התובעת חייבת במסי יבוא בגין היאכטה BABA JOY, לא ברור, ואף תמוה, כיצד הותרה יציאת היאכטה מהמרינה ביום 12.1.2017, מבלי שהגישה הודעה דוגמת נספח ח1 לכתב התשובה. גם כאשר נכנסה היאכטה למרינה בהרצליה פעם נוספת בחודש פברואר 2017 ולמרות שנערכה בה ביקורת מכס, היא לא נדרשה להגיש טופס או הודעה כלשהי וממילא, לא נמסרה למשיט היאכטה דרישה לחתום על הודעה כזו או אחרת. נראה כי באותה עת לא היו כללים מסודרים בנוגע לאופן אכיפת הנהלים החדשים על ידי הנתבעת. יתכן גם שהנתבעת סברה כי התובעת אכן זכאית למעמד של תיירת אמתית שאין לגבות ממנה מיסים ולכן, גם לא דרשה ממנה דבר. יתירה מזאת, התנהלות הנתבעת, ללא נוהל אחיד וברור, מנעה מהתובעת לכלכל צעדיה מבעוד מועד, לרבות בחינת הצורך בחתימה על בקשה כזו או אחרת לפטור.

53. כאמור, בכתב התשובה מנתה הנתבעת, על בסיס התנאים הכללים של פרט 7 לצו תעריף המכס, שלושה תנאים בהן לא עמדה, כביכול, התובעת לצורך תחולת הפטור בפרט הני"ל. בסיכומיה הוסיפה הנתבעת וטענה (באריכות), כי התובעת לא עומדת גם בתנאים נוספים לפי פרט 7 - סעיף 2(3) וסעיף 2(6) לכללים. טענות אלו עלו לראשונה בסיכומי הנתבעת ומדובר בהרחבת חזית אסורה. אני דוחה, אפוא, טענות אלו.

בית משפט השלום בחיפה

ה"פ 17-05-4947 THREE D INVESTMENTS LTD נ' בית המכס - חיפה

54. סיכומה של נקודה זו, אני דוחה את טענות התובעת וקובע, כי התובעת עמדה בתנאי פרט 7 לצו תעריף המכס (סעיף המכס 7.1040/0) והיא זכאית לפטור מתשלום מיסי יבוא.

55. למעלה מן הצורך, אתייחס בקצרה לטענות התובעת לעניין הפליה, אכיפה סלקטיבית ושיקולים זרים. דין טענותיה של התובעת במישור זה להידחות, בהעדר בסיס ראיתי להוכחתן. אין די בהעלאת טענות בדבר הפליה, אכיפה סלקטיבית ושיקולים זרים, אלא נדרש להוכיח, לפחות בראשית ראיה, כי ההחלטה בעניין הטוען שונה מהחלטות שניתנו בעניינם של אחרים, ללא כל צידוק ובלא שנשקלו השיקולים הרלבנטיים. מדובר בנטל קשה המוטל על הטוען, אשר חייב להוכיח שיקול סובייקטיבי פסול של הרשות (ראה בג"ץ 6840/01 בל (יפה) פלצמן נגד ראש המטה הכללי, פ"ד ס(3) 121, בג"ץ 571/89 מוסקוביץ נגד מועצת השמאים, פ"ד מד(2) 236, בעמ' 246). בענייננו, התובעת לא הביאה ולו בדל ראיה המעיד כי התובעת נהגה בה באופן מפלה. להיפך, לאור העתירות השונות שהוגשו על ידי מספר לא מבוטל של גורמים, ניכר כי לנתבעת מדיניות אכיפה של מיסי היבוא בגין יאכטות. כפועל יוצא מכך, גם הוגשו על ידי בעלי היאכטות מספר עתירות (ראה, למשל, ת"צ 43164-04-17, לעיל, שהוגשה על ידי 4 בעלי יאכטות, בג"צ 836/19 יאיר ספראי נגד רשות המיסים (26.9.2019), ה"פ (שלום-אשדוד) 9961-12-17 עמוס סנטהואז ו - 2 אח' נגד מדינת ישראל רשות המיסים (03.03.2019) ות"א (שלום-חיפה) 12693-04-18 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נגד מדינת ישראל (02.10.2019)).

56. סיכומי של דבר, אני מקבל את התובענה ומורה על ביטול החבות במיסי היבוא שהושתו על התובעת עקב הכנסת הספינה BABA JOY לתחומי מדינת ישראל.

אני מחייב את התובעת לשלם לתובעת את הוצאות המשפט בסך של 25,000 ₪. הסכום הנ"ל ישולם בתוך 30 ימים מהיום, שאחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

המזכירות תמציא העתקים מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ב טבת תש"פ, 19 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

אבישי רובס, שופט